

Тъ сѣ бореха противъ фашизма и македонскитѣ върховисти!

На 11 окт 2009 г. Решихъ да отида на чѣрка въ моето родно сѣло Мосомище.

Трънахъ отъ хотела въ градъ Гоце Делчевъ, и само следъ няколко минути се намерихъ въ чѣрквата, чѣрка, която ме върна назад повече отъ 60 години. Чѣрквата имаше повече богомолци, отъ колкото си представяхъ. Хора въ самата чѣрка, бѣ само отъ възрастни жени, които пееха чѣрковнитѣ молитви. Имаше и няколко млади хора. Следъ свършване на чѣрковната служба женитѣ раздаваха нещо, като козинакъ въ двора на самата чѣрка.

Една отъ женитѣ се припозна въ менъ, и ме запита дали съмъ Колю или Пандо! Казахъ и, че съмъ Георги. Тя се представи че се казва Савова и, че смѣ някакви си роднини. Припомнихъ си, че презъ сеп. 1992 година единъ отъ това семейство на име Савови, ни се представи, че ми ти билъ членъ на някаква сръбска организация ОМО Илинденъ. Тогава моятъ братъ Колю го запита, отъ кжде сж му тѣзи пари, съ които той е утишелъ въ Москва да доказва, че не е българинъ. Този младъ човекъ тогава отговори, че сѣрбитѣ имали много пари и имъ плащали да пжтуватъ. На жената която се представи като Савова не и направихъ забележка, че познавахъ нейниятъ внукъ.

Следъ няколко минутниятъ предстой предъ чѣрквата въ сѣло Мосомище, се върнахъ въ хотела въ градъ Гоце Делчевъ и отъ тамъ съ редакторката на Македонска Трибуна решихме, да отидем до Либяхово, родното мѣсто на Борисъ и Кръстьо Сарафовъ.

Отъ Гоце Делчевъ(Неврокопъ) до Либяхово е около 17 километра.

Не ни взема много време да сѣ намеримъ въ средата на сѣло Либяхово, само следъ десетина минути. Въ центъра на сѣлото има една площадка и единъ паметникъ. Тамъ на площадката седеше единъ възрастень човѣкъ. Обржщайки се къмъ него запитаме го, дали това е наистина сѣло Либяхово. Човѣка ни отговори любезно, и ни запита отъ каво се интересуваме! Казахме му, че искаме да видимъ кжщата на братя Сарафови. Той ни посочи една кжща боядисана съ жълта боя и ни каза, че това е била кжщата на Сарафови и сѣга е читалище. Следъ статията ще прикачимъ и снимкитѣ отъ това сѣло.

Обръщайки се малко на ляво видяхме единъ паметникъ съ имена на убити хора. На паметника пишеше , че убититѣ сж се борили противъ ФАШИЗМА И МАКЕДОНСКИТѢ ВЪРХУВИСТИ.

Направи ни много лошо впечатление надписа на този паметникъ. Обръщайки се къмъ нашиятъ сжбеседникъ , ние запитахме знае ли нещо за тѣзи хора на , които има паметникъ въ сѣлото . Той ни отговори , че това сж били чужди агенти и добави , че тѣ сж участвали и въ взриването на чѣрквата Свѣта Неделя въ София , веднага следъ първата свѣтовна война.

За тѣзи хора които сж били избити въ сѣло Дѣбница години наредъ , се пише въ сръбската преса въ поробена отъ сѣрбитѣ Македония , че тѣ сж били избити понеже сж били”македонци”

За тѣзи хора които бѣха избити въ сѣло ДѢБНИЦА има доста писано . Гнѣ. Иванъ Александровъ презъ 1988 година публикува интересни материали за тѣзи ДѢБНИШКИ сжбития. Неговия трудъ се казва “ЗА НОВО МИСЛЕНЕ И НОВ ПОДХОД ПО НЯКОИ ВЪПРОСИ ОТ БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ” Въ скоби пише ,ПРОТИВ ОБЪРКВАНЕ НА ПОНЯТИЯТА ПО БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ВЪПРОС;”

Ние ще сѣ спремъ , на онова което пише на паметника. Отъ онова , което пише читателя остава съ убеждението , че наистина тѣзи хора сж се борили противъ фашизма и противъ македонскитѣ върховисти. Разчопляйки този въпросъ , читателя остава съ убеждението , че тѣзи хора наистина сж патриоти.

Но сѣга да се върнемъ на понятието ВЪРХОВИСТИ протихъ които сж се борели тѣзи за , които БКП е издигнала паметникъ.

Въ нашето далечно минало близо 100 години отъ тогава , е имало единъ Македонски върховенъ комитетъ , които комитетъ е билъ за директно присъединяване на Македония и Одринска Тракия къмъ България.Секретаръ на този върховенъ Македонски комитетъ , които е билъ за присъединяване на горе споменатитѣ територии къмъ България е билъ Гоце Делчевъ , които се виличае въ градъ Скопие като “македонецъ” които ми ти билъ сръбски агентъ.

Читателя , които се интересува отъ този педиодъ на нашето българско минало му препоръчаме , да прочетѣ споменитѣ на *Гоце*

Ципушевъ (19 години въ сръбски затвори , печатана презъ 1943г въ София)

Въ своятъ трудъ Коце Ципушевъ пише , че неговиятъ приятелъ Гоце Делчевъ е билъ секретаръ на комитѣта противъ които сж се борели онези които сж усждени на смъртъ отъ ВМРО.

Веднага следъ като Сталинъ и Чърчилъ си поделиха Европа комуниститѣ въ България , обявиха за врагъ всеки които се е борилъ за обединение на българскиятъ народъ , отъ Мизия Тракия и Македония въ една българска държава.

Може би затова , когато се говори и пише на тази тѣма българскитѣ комунисти сж много гузни понеже , тѣ всички сж служили на чужди национални интереси.

Следъ малкия разговоръ съ човѣка на площада се запжтихме за чѣрквата на сѣло Либяхово. Една възрастна жена ни отвори чѣрквата , която изглеждаше много добре поправена . На врата на чѣрквата имаше единъ листъ написанъ , отъ някой си ***Атанасъ Панчелиевъ въ които листъ пише по случай 100 години отъ убийството на Борисъ Сарафовъ и Иванъ Гарвановъ отъ Тодоръ Паница*** , че е врѣме вѣче двамата български възрожденци да бждѣтъ реабилитирани.

Читателя се запитва , какво толкова лошо сж направили Борисъ Сарафовъ и Иванъ Гарвановъ та трябвало да бждѣтъ реабилитирани! Тѣ сж се борили за обединението на българитѣ отъ всички български територии въ една българска държава.

Било придателство да се боришъ за обединението на българитѣ въ една българска държава . Понеже БКП презъ цялоятъ свой животъ е служила на чужди интереси тѣ родолюбивиятъ българинъ се опитаха да го представятъ , като предателъ , които окупиралъ свойтѣ родни краища презъ врѣме на втората свѣтовна война.

Толкова за сѣга.

Представеме и снимкитѣ отъ тази малка искурзия.Г.Младеновъ
18.11.2009г.

Автора предъ кжщата на Сарафови

Предъ паметната плоча на Сарафови въ село Либяхово

135 години от рождението и 100 години от убийството на **БОРИС САРАФОВ**

Един от най-активните организатори на Илинденското въстание в Битолския революционен окръг е Борис Сарафов. Той е роден на 12 юли 1872 година в с. Либяхово (дн. Илинден) и е бил четвъртото от десетте деца на Петър В. Сарафов и Сирма Кр. Карпузова. Внук е на известния родолюбец отец Харитон. Завършва Солунската българска гимназия „Св. Св. Кирил и Методий“ (1890г.) и военното училище в София (1893г.). Участва в четническата акция на Македонския комитет 1895г.; Ръководи чета със която презема на 12 юли град Мелник. Прецедентел на ВМОК (1899 – 1901г.). Развива широка дейност за създаване на нови дружества, за набавяне на средства за организацията и снабдяването с оръжия и боеприпаси, пътува из много европейски държави за да запознае влиятелните кръгове с национално освободителните борби на българите в Македония. Издава в Париж в. „L'Effort“ („Усилител“) под редакцията на Симеон Радев и финансира в Женева и Нова Македония. ВМОК подпомага ВМОРО в изграждането на четническа мрежа в Македония, съгласуват се революционните действия, устройват се канали за оръжие през границата.

През януари 1903 Сарафов замества с чета в Битолско. На Смилевския конгрес е избран за член на Главния щаб на въстанието в Битолския революционен окръг. По време на Илинденско – Преображенското въстание 1903 води сражения с османските войски и башибозук. Името му се прочува толкова, че османските власти определят награда за главата му. След разгрома на въстанието обхожда села и градове за да успокои населението и да препоръча да се консервира оръжието.

След въстанието е привърженик на десницата във ВМОРО, оглавява групата на тъй наречените сарафисти. Участва в Рилския конгрес на ВМОРО 1905г. Като делегат на битолския революционен окръг. След 1906г. е член на Западночичното представителство на ВМОРО в София. Сарафов и Иван Гарванов са убити от Тодор Панца по решение на Серския революционен окръг на 28 ноември 1907г. Те стават жертва на братоубийствената вендета между левия и десния във ВМОРО.

Изключителната личност на Борис Сарафов бе дълго време подценявана от политиката на тоталитарната българска държава по време на социализма. Така беше и в Република Македония докато беше в състава на СФРЮ. Името на Борис Сарафов следва отново да заблести в Пантеона на великите българи.

Издава: Инициативен комитет за отбелязването на 100-годишнината от смъртта на Борис Сарафов.

Председател: Атанас Панчелиев

Листа съ които се иска либеритаренето на Гнъ.Борис Сарафовъ
иИванъ Гарвановъ Писано отъ Атанасъ Панчелиевъ

Паменкината на предателитѣ, които сж се били противъ Фашизма и Македонскитѣ върховисти.